

KEMENESALJA

NYILVÁNOS PÉNZTÁRSÁGI LAP.

Megjelen minden vásárnap reggel.

Feladó szerkesztő és kiadó

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Egyes szám ára 100.000.000

DINKGREVE NANDOR.

Megvívódott a szavazás véggele,

Kemenesaljának választópolgárai ünneplő ruhában indulnak a szavazatszedő bizottság elé, hogy a multak tapasztalataiból okulva, szavazólapjukat a kereszténység nevében fellejtetett Gyömörey György nemzetgyűlési tag jelöltre leadják. Czellődmölk járás szavazó polgárai érzik és tudják, hogy aki az ő bajukat, keserőségüket, óhajukat, reményüket ismeri, felkarolja, törekvésével rajta lesz, hogy az óhajok megvalósuljanak, az a férfi csak Gyömörey György, a Keresztény Nemzeti Egyesülés Partja hivatalos jelöltje.

Keresztény Magyarország felépítéséhez a czellődmölkli választókerület mandatumát, mintegy alapépítő téglát Gyömörey György kezében látja biztosítottak.

Szavazzunk, mert erre provokáltak. Impozánsan nyilvánuljon meg jelöltünk mellett a Kemenesalja mintegy 21 ezer szavazata, hogy harsogva kiálthassuk, éjjen Gyömörey György.

1920. január 25.

Magyar hazám és Nemzetem! vajon 1914. július 25. előhígyor poroktól győztes. Hanyor sőt, élt életük napra, hányor vétek a remény csillagát lehúva? Oly sokszor, hogy folytonos gyászt érzük lelkünkön, fájdalomtól, szenvedéstől csak a gyásznak nagyságát megérző, leverő s tönkreteső tragédiát érződ.

A rettenetes viharháború alatt hadseregünk die őssége a harcokt hazánkért, nemzetünkért. Mint szikla várfal idegen földön tartóztatta fel az ország védelmére. Dicsőséggel állt hadseregünk hátr a gyász alatt kiment megcsalódni, minden családnak meggyólt a szívz nemzeti hőse, akik gyászolt. Megszűnt az ország-területől a magyar nemzet reménye, a dicsőséges háború bef. jzésekben.

Sajnos, jött 1918. október 30-án, amikor a lelkelen áhonymenték idegen földön szétzillogztatták a dicső hadsereg

hánnya rohantak vissza hazánkba. Eszmélni, gondolkodni csak a régi csendes hajlék küszöbénél kezdtek. Itt visszafordulva látták, mit csokkadtak, a Kárpátok kapu nyitva maradtak, felső és alsó Duna mentén nincs ör, ki a be-

találódó cilenséget föltartóztassa. Gyászba borult a nemzet, gyászba borult az éremmel dílt föltévesített szonai lelki világra. Ké-ő hátra... védekezésbenem lehet fésűt közönnnyel, elszomorodott lével nezte, miként lesz urrá. házában az ellenség.

Banostól győzött, gyászba borult magyar nemzet sorsát meg retentebbé tette a háború alakja, dolgozni nem szerető, tisztességgel gyűjtött vagyona áhítózó proletár hiénák. Az ő pjáktól - 1919. március 21. - szerialók elolvadt a Kárpátok bérc, megszünt az ország határa s a nemzetek salakjai olóbont találtak hazánkban. A gyászba borult magyar nép megbéunt fogatkal elsorvadt lélektől a el-

homályosodott szemével látta, érezte, hogy telének és lelkének minden gyászát letépi, nemzeti létünket megcsalótlak, nemzeti cimereket, hitünk keresztjét sárba tapossák, Istenünk emléke mindenek vörösnek kellett lenni. A jó magyar nép lelke gyászolt, a gyász lelke, megörizte úszta fehérséget, melyet a vörös uralom festékie se tudott megfesteni, bár ezek közül sokat saját vérelvel iparkodtak vörösrre festeni.

Ezen fehérebbé magyar nép leteben a lett hite, küzdőne előzte az idegen nemzetközi fajzat vörös ördögét. 1919. augusztus 2-től visszatér a lelkekbe a hit, a remény, az isteni fogalom és a keresztény morál vezet. Minden város, minden falu a keresztény Magyarország fölépítését óhajta, kéri, látja. Átkozza mult politikáját, melyen az ide b. bolakodó elődi fajzat urrá lenni s egy nemzetet a végtelen

Magyar testvérek! Dobszóval veréb fogni, átokkal meny-rszágra jutni nem lehet. Ha li a nemzeti gyásztól megszabadulni akartok s a Keresztény Magyarok zá. fölépítését akarjátok, akkor fásult tagjaitokat rázzátok meg, homályos szemeciketét dörzsöljétek meg s gondokozzatok. vajjon 1920. január 25-én a szavazatok kire adjátok le... Tisztába kell lenni azzal, hogy aki nem a kereszténység nevével jön, az nincs velünk; az ellenünk van. Bárminő hangzatos Kiszazda-párt vagy más politikai cím alatt lép is föl. Az a mult állkozott politikáját fogja visszahozni az elősi férgyeivel együtt. Gondokozzatok, vajjon 1920. január 25-ike újabb gyásznap lesz-e, vagy a kereszténység jegyében győzni fogunk...

Csirdy János.

